

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 406. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt04-shoot-idm140467278617104/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

- 47 *Kom ned (...)*: sml. n.t. I s. 114. – *deroppe ved Apollo*. II s. 23f. – *Mar-marstatuen*: II s. 25.
- 49 *Pygmalion*: sml. n.t. I s. 212. – *Didrik af Bern*: i slutkapitlet af sagaen om denne sagnhelt (eg. østgoterkongen Teoderik fra o. 500 e.Kr.) bortføres han af en sort hest, der forsvinder med ham. – *Der hører Lykke til Livet*: I s. 213. – *Mein Glück (...)*: Min lykke er min hjemstav. Fra *Goethes Briefwechsel* (se n.t. I s. 320) I 147. – *oversaae*: overskuede. – *Vinak*: røgelse.
- 50 *En Hydedræng*: bondesønnen Hildebrand fra Toscana blev 1073 pave under navnet Gregor VII. – *Souveniret*: overhøjhed. – *de Tydskees Casino*: samlingssted for den tyske koloni i Rom (i Palazzo Poli, sml. *Dagh* II 24). – *nazarenske Malere*: eg. en spottende betegnelse for den skole af tyske malere (Overbeck, Schnorr, Carolsfeld m.fl.), der i begyndelsen af 19. årh. malede fromme billeder i smag med de italienske 1400-tals-malere. Goldschmidt besøgte selv Overbecks atelier og skildrer hans kunst med stor sympati (NS 1849 V 69). – *Biblen kun var for gamle Folk*: I s. 99.
- 51 *kommunistisk*: præget af ejendomsfællesskab. – *Stenen smeltede*: II s. 26.
- 52 *Donna Agnes*: Ottos værtinde, sml. II s. 48. – *Senatorenes Tåg*: ifølge Goethes *Italienische Reise* 1786-88 åbnes karnevalet med, at guvernøren og en senator (omtr.: rådmand) med følge kører i kareter gennem Corso (hovedstrøget) (*Jub. Ausg.* XXVII 212).
- 53 *Menneskeslægten var bleven Bam igjen*: sml. «Karnevalet» 1863 (*Udh. Skr.* II 210). – *Scudo*: italiensk mønt til en værdi af ca. 5 lire, dvs. ca. 1½ øre.
- 54 *Høilideligheden paa Capitolium*: sml. n.t. II s. 15. Her frigives karnevalets løssluppenhed ved klokkeringning (Goethe anf. st. 201). – *Scipio*: efter triumftoget for feltherren S. Africanus, der havde bragt den 2. puniske krig (se n.t. II s. 15) til heldig afslutning, nedlagde han i Jupitertemplet sin laurbærkrans og gyldne krone som tak til guderne (Appians romerske Historie VIII 66). – *Frisk Mod (...)*: fra Holbergs komedie *Den politiske Kandestøber* (ca. 1723) I, 1 (sammensmeltning af to replikker). – *betale Omkostningerne*: siden 1467 måtte nogle jøder åbne karnevalet ved at løbe en kilometer gennem Corso; dette afløstes fra 1668 af en afgift på 300 scudi (sml. »Ghetto», *Udh. Skr.* III 10ff.).
- 55 *Cajus Gracchus*: romersk politiker (153-121 f.Kr.); var så temperamentsfuld, at han som taler hævede stemmen og tabte tråden, hvorfor han lod en tjener stå bagved og med et musikinstrument